

[Johs. Christiansen.]

ræsonnement. Også ved begrænset hastighed skal de grundregler, jeg her har nævnt, naturligvis iagttages. Det er blot ulige lettere at gøre det under den mindre hastighed end under den voldsomme. Indlysende må det under alle omstændigheder være, at en pludselig opdukkende vanskelighed, af hvad art den er, vil betyde en større fare ved den store hastighed end den mindre. Tages yderligere i betragtning, at føreren i et sådant tilfælde kan være uøvet eller måske endog tilhøre kategorien ubesindig, ja, da vil der, når der ingen hastighedsgrænse forefindes, efter de hidtil gjorte erfaringer være lagt op til den store ulykke; med andre ord, jo hurtigere der køres, jo vanskeligere er det at udvise den agtpågivenhed, som er nødvendig for at undgå ulykken eller dog begrænse den til det mindst mulige.

Jeg beklager meget, at der ikke i udvalget er arbejdet med den tanke, at vejnettet i hvert fald burde udbygges helt, før man lovfæstede princippet om fri hastighed i fuld udstrækning. Man kunne, som jeg tog til orde for ved første behandling, have gået gradvis frem, d. v. s. i takt med vort vejnets udbygning. En sådan ordning ville ganske have været på linie med bestemmelsen om begrænset fart gennem tæt bebyggede dele. Når man læser i sine aviser og studerer de periodiske statistikker over færdselsulykker — ja, tænk, at en påske nu skal koste op til en snes mennesker livet — forstår man ikke den frimodighed, hvormed ministeren og udvalgets flertal skyder alle argumenter mod den frie hastighed fra sig. Man forstår det så meget mindre, forekommer det mig, som kravet om fuldt stopreglens indførelse samtidig afvises. Havde ministeren og flertallet endda bøjet sig for dette krav, ville de, synes jeg, med en noget bedre samvittighed have kunnet fremture i deres hastighedsekstase. Henvisningen til, at der agtes gennemført en mere effektiv opsætning af færdselstavler o. lign., er næppe holdbar eller tilstrækkelig i denne forbindelse.

Den virker i alt fald ikke overbevisende på mig. Unge fyre, der, som i skildringen i „Information“ i går, drøner af sted med en fart på op til 150 km på en motorcykel, har næppe større sans for at mærke sig,

hvad der står på færdselstavler. Med den fart vil de ikke engang være i stand til at gøre det.

Desværre tør man vel ikke gøre sig større håb om, at flertallet i denne sal besinder sig nu i den tolvte time. Så meget mere grund er der da til at spørge den høje regering, der formentlig bakker op bag justitsministeren og det færdselspolitiske flertal, om den er rede til at tage de finansielle konsekvenser af den lov, man nu foreslår vedtaget. (Horn: Det er den, vi har i dag!). Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem mener. Det er loven om færdselsreglerne, der er til behandling her, såvidt jeg ved; følgelig må det være den lov, vi taler om.

Jeg har påpeget, at landets vejnet langt fra er udbygget for de hastigheder, som nu tillades. Skal der derfor være mindste mening i galskaben, bør vejmyndighederne snarest muligt i gang med et omfattende udbygningsprogram i store dele af landet. Der bliver med andre ord brug for vejmillionerne. Men hvad siger regeringen? Hvad siger navnlig finansministeren dertil? Man kan måske sige, at ministeren for offentlige arbejder forsåvidt allerede har antydnet, hvad indholdet af svaret vil blive, idet han nylig har stillet forslag om at ned sætte vejbevillingen til godt 90 mill. kr. På mit partis initiativ er der formentlig håb om, at bevillingen kommer op på 120 mill. kr., men vil man tage den fulde konsekvens af færdselsloven, som den vel sagtens nu kommer til at se ud, vil ikke engang de 120 mill. kr. slå til. Det kan næppe være meningen at vælte hovedbyrden ved en forsvarlig udbygning af vejnettet over på amts- og sognekommunerne. Jeg er meget vel klar over, at hensynet til landets økonomi og hensynet til færdselssikkerheden her vil komme til at kollideres, men medens det førstnævnte hensyn drejer sig om penge, drejer det sidste sig om menneskers liv eller førlighed. Dette kunne man have betænkt i tide og faret noget varligere frem med hensyn til færdselslovgivningen; meget ville da efter mine begreber have set anderledes og bedre ud.

Jeg vil gerne anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 41, der er stillet af de ærede medlemmer hr. Vagn Bro og hr. Heising, og jeg vil ligeledes anbefale,